

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η εξωτερική πολιτική της χώρας μας, δεν πρέπει να υπαγορεύεται από κομματικές σκοπιμότητες. Ούτε να εξυπηρετεί μικροπολιτικές και προσωπικές επιδιώξεις. Δυστυχώς όμως, η συντηρητική παράταξη και η τρόικα της, Κ. Μητσοτάκης, Μ. Έβερτ και Α. Σαμαράς, χρησιμοποιούν τα εθνικά θέματα για την εξασφάλιση πολιτικών,--προσωπικών και κομματικών ωφελημάτων. Και από υπόλογοι που είναι για το αδιέξοδο που είχε περιέλθει το Σκοπιανό, προσπαθούν σήμερα να εμφανιστούν τιμητές και εθνοφύλακες των συμφερόντων της χώρας μας.

Η Ν.Δ. που μοιάζει με ΒΑΒΕΛ, έχει περιπλέξει την υπόθεση των Σκοπίων στις εσωτερικές της έριδες και αντεγκλήσεις, ενώ θα έπρεπε ως κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης να επιδεικνύει την σοβαρότητα που απαιτούν οι περιστάσεις και να ακολουθεί μια υπεύθυνη και εποικοδομητική στάση.

Ο κ. Έβερτ όπως έδειξε η σημερινή ομιλία του δεν κατανοεί ότι τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, είναι πολύ κρίσιμα και ευαίσθητα, για να τα εμπιστευτεί σε αυτόν ο ελληνικός λαός. Ο κ. Έβερτ δεν είναι εν αναμονή πρωθυπουργός, όπως αρέσκει να λέει, αλλά αρχηγός υπό προθεσμία.

Η ομιλία του κ. Έβερτ δεν μπορεί να συγκαλύψει την πολιτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην τελευταία διετία. Μια εξωτερική πολιτική του «βλέποντας και κάνοντας» είναι μια ευκαιριακή πολιτική. Μια εξωτερική πολιτική που ζητά πολιτικά οφέλη από την ενδοπαρταξιακή αντιπαράθεση είναι λαϊκισμός. Μια πολιτική που κάνει δόγμα «το καρότο και το μπαστούνι» είναι παιδαριώδης. Χρειάζεται στρατηγική και διαρκής επιβεβαίωσή της με συνέπεια και πρακτικές που να πείθουν ότι υπάρχει.

Ο κ. Έβερτ δεν πείθει.